

Fyrirðøumaður á háskúla fyri eldri:

Teir flestu av teimum 45 pensionistunum, sum hava vitjað Føroyar í eina viku. Í Føroyum vitjaðu teir pensionistar í Havn. Øll tey, ið Sosialurin tosaði við, fegnaðust um háskúlarnar fyri eldri fólk, sum nú eru nakrir av í Danmark

Tað er »dødens pølse« bert at seta seg at doyggja

— Vit danskarar hava nógv at læra av føroyingum — ikki minst samanhald. Eg havi lagt til merkis á ferðini, hvussu nógv føroyingar hjálpa hvørjum øðrum.

Soleiðis tekur ein av pensionistunum, Christian Kjeldsen, sum hevur verið við á pensionistferðini í Føroyum, til orða.

Við m.s. England í gjárkvöldið fóru 45 pensionistar, sum í eina viku hava ferðast í Føroyum, umframt at teir hava gjørt seg kunnugar við føroysk viðurskipti.

Teir 45 pensionistarnir, sum vóru úr øllum Danmark, búðu á Føroya Fólkaháskúla. Dagin fyri fráferðina vitjaðu vit á háskúlanum.

Øll tey, sum vit prátaðu við, fegnaðust um ferðina. Summi um náttúruna, onnur um fólk, ið her byr, meðan onnur vóru

hugtikin av liviumstøðum og tí »óspilta« samfelagnum.

Háskúli fyri eldri

Bólkurin, sum hevur gjørt ferðina til Føroya, kallar seg fyri Møllevennerne og hava flestu av luttakarunum áður verið á einum háskúla fyri eldri, sum liggur millum Árhús og Skanderborg.

Ferðaleiðarin Vagner Jensen, sum er pensioner-áður háskúlafyrirðøumaður, greiðir frá, at lógin um háskúlar fyri eldri er frá 1970.

Sjálvur hevði hann umhugsað frammanundan at fáa ein háskúla fyri eldri í lag. Hetta fekk hann tó ikki loyvi til, men so skjótt sum lógin var komin í gildi, fór hann saman við konuni undir ein háskúla fyri eldri í Kolt utanfyri Árhús. Longu frammanundan var hann byrjaður í smáum.

Kunnu ikki bert seta seg at doyggja

— Tann vanligi fólkahá-

skúlin er ætlaður teimum ungu, men tað eru tey eldru, sum føla, at tað ikki er brúk fyri teimum, og sjálvur haldi eg, at tað er »dødens pølse« bert at seta seg at doyggja.

— Tað er ikki brúk fyri teimum meira í okkara samfelagi, meðan tað var øðrvísi í tí gamla bóndasamfelagnum, har tey kundu taka lut í tí dagliga arbeiðinum.

— Í dag er tað stórt tørvur á støðum, har eldri kunnu mótast, vera virkin og kjakast um viðurskiptini. Tí fór eg at hugsa um háskúlan fyri eldri, sigur Vagner Jensen.

Helt fram sum pensionistur

Meðan Vagner Jensen var fyrirðøumaður á háskúlanum fór hann at skipa fyri ferðum í onnur lond, og hesum er hann hildin fram við eftir at hann fór frá sum fyrirðøumaður fyri trimum árum síðani.

Men hann hevur framvegis ein minni háskúla, sum hann hevur innrættað í einari gamlari mylnu

uttan fyri Viborg. Pláss er tilsamans fyri 18 næmingum. Og skeiðini, sum vara í 14 dagar, eru sum oftast fullsett. Fleiri hava verið fleiri ferðir á skúlanum. Ja, onkur hevur verið 12 ferðir.

Tað eru ikki onnur knýtt at skúlanum uttan hjúnini, men hann heintar hjálp úr Viborg til fyrilestrar o.a. Dagurin hjá teimum eldru háskúlafólkunum fer við morgunandakt, fyrilestri, orðaskifti, sangi o.t.l.

Tað eru fyra háskúlar fyri eldri fólk í Danmark, men Vagner Jensen heldur, at var meira av peningi til taks, vóru teir helst 10 í tali.

Og tey, sum hava verið á háskúlanum hjá Vagner Jensen, mugu fegnast um tíðina, tí tey hava savnað seg í felagsskapin Møllevennerne og hittast einaferð um árið til ein ársfund í september.

Vitjaðu limir í Pensionistafelagnum

Ein av ferðaluttakarunum

Christian Kjeldsen, sigur, at allir luttakararnir vóru ógvuliga fegnir um vitjanina í heimunum hjá pensionistum í Havn.

— Hetta vóru ógvuliga hugnaligar lötur fyri øll, og tað var ógvuliga stuttligt at siggja, hvussu tey buðu, leggur Christian afturat.

Annars høvdu teir donsku pensionistarnir eitt hugnakvöld saman við Pensionistafelagnum í Havn leygarkvöldið á Háskúlanum. Tá vóru tey yvir 100 til kaffi.

Sjúk eftir at ferðast

— Eg eri heilt sjúk eftir at ferðast, sigur tann elsti luttakarin, hin 85 ára gamla Karen Nielsen, sum hevur verið bóndakona í Brovst í Norðurljótlandi.

Hetta er fyrstu ferð, hon er í Føroyum, og sigur seg vera heilt hugtikna av teimum sterku litunum. Hon heldur ferðina hava verið ógvuliga goða.

Fyrsta ferian í 17 ár

Vit prátaðu eisini við tann yngsta luttakaran, sum tó ikki var pensionistur. Ebba Dalsgaard er eisini bóndakona og sigur flennandi, at hetta er fyrstu ferð hon hevur summarferiu í 17 ár.

Grundin til at hon kom við er hon, at hon býr í grannalagnum hjá Vagner Jensen, men á einum Føroya kveldi í Norrøna felagnum í Viborg avgjærdi hon at fara til Føroya, sum hon altíð hevur havt hug til.

— Og fái eg eina feriu aftur, leiti eg aftur til Føroya, leggur Ebba Dalsgaard afturat.

Ferðin til Føroya kostaði 2300 fyri tey, sum sigldu, meðan tey, sum flugu, skuldu gjalda 2900 kr. fyri ferðina. Á ferðini hava tey verið í Kirkjubá, Kvívík, Gjógv, Saksun og ein siglingartúr við Thors-havn. Harafturat hava tey høyrð nakrar fyrilestrar um Føroyar og føroysk viðurskipti.